

1. خوردن و آشامیدن

1. خوردن و آشامیدن

مسأله ۸۲۰) اگر روزه دار عمداً و آگاهانه چیزی بخورد یا بیاشامد، روزه او باطل می شود، خواه از خوراکی ها و آشامیدنی های معمول باشد یا غیرخوراکی؛ مانند کاغذ، پارچه و امثال آن، و خواه زیاد باشد یا کم، مانند قطره های کوچک آب یا خرده کوچکی از نان.

مسأله ۸۲۱) اگر روزه دار سهواً چیزی بخورد یا بیاشامد، روزه اش باطل نمی شود؛ خواه روزه واجب باشد یا مستحب.

مسأله ۸۲۲) اگر روزه دار غذایی را که لای دندان مانده است عمداً فرو ببرد، روزه اش باطل می شود، اما اگر نداند غذا لای دندانها است و یا فرو بردن آن عمدی و با توجه نباشد، روزه باطل نمی شود.

مسأله ۸۲۳) فرو بردن آب دهان، روزه را باطل نمی کند.

مسأله ۸۲۴) فرو بردن اخلاط سر و سینه تا به فضای دهان نرسیده، روزه را باطل نمی کند، اما اگر داخل فضای دهان شود، احتیاط واجب آن است که آن را فرو ندهد.

مسأله ۸۲۵) احتیاط واجب آن است که روزه دار از استعمال آمپول های تقویتی و آمپول هایی که به رگ تزریق می شود و همچنین انواع سرم ها خودداری کند ولی تزریق آمپول غیر تقویتی در عضله؛ مانند آنتی بیوتیک یا مسکن یا آمپول بی حسی و نیز دارویی که روی زخم ها و جراحات گذاشته می شود، اشکال ندارد.

مسأله ۸۲۶) احتیاط واجب آن است که روزه دار از دود انواع دخانیات و مواد مخدری که از راه بینی یا زیر زبان جذب می شود خودداری کند.

مسأله ۸۲۷) خوردن قرص و مانند آن در صورتیکه برای درمان بیماری ضرورت داشته باشد، اشکال ندارد ولی روزه باطل می شود و باید قضای آن را بگیرد.

مسأله ۸۲۸) اگر هنگام استفاده از قرصهای زیر زبانی، آب دهان با آن آغشته شده باشد، در صورت بیرون ریختن آن، روزه صحیح است.

مسأله ۸۲۹) اگر هنگام خوردن غذا متوجه شود صبح شده، باید لقمه را از دهان بیرون بیاورد و اگر عمداً آن را فرو ببرد، روزه اش باطل است.

مسأله ۸۳۰) خون آمدن از دهان، روزه را باطل نمی کند ولی واجب است از رسیدن آن به حلق جلوگیری شود.

مسأله ۸۳۱) خون لثه و دندان چنانچه در آب دهان مستهلک شود (از بین برود) محکوم به طهارت است و فرو بردن آن، روزه را باطل نمیکند. همچنین اگر به وجود خون در آب دهان شک داشته باشد، فرو بردن آن اشکال ندارد و روزه صحیح است.

مسأله ۸۳۲) جویدن غذا برای کودک و چشیدن غذا و مانند آن، که معمولاً به حلق نمی رسد، روزه را باطل نمی کند، هر چند اتفاقی و بیاختیار به حلق برسد و فرو رود؛ ولی اگر از اول بدانند که به حلق می رسد، در صورت فرو رفتن، روزه باطل می شود.

مسأله ۸۳۳) انسان نمی تواند به خاطر ضعف، روزه را افطار کند؛ ولی اگر ضعف او به اندازه ای باشد که معمولاً نمی توان آن را تحمل کرد، می تواند روزه را افطار کند و سپس قضای آن را بگیرد.